

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2021-484

26.5.2021

Gjensidige Forsikring ASA

Ulykke

Busspassasjer – telehiv/hump i veien – smerter i haleben – brosymptomer – forenlighet – årsakssammenheng.

Forsikrede fikk smerter i halebenet, da bussen hun satt på kjørte på en humpete vei slik at hun "hoppet opp" fra setet og landet på armlenet. Forsikrede anførte at hendelsen var årsak til hennes plager fra halebenet, og fremmet krav om erstatning. Selskapet avslo kravet med henvisning til at det ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng. Nemndas sekretariat avgjorde saken i medhold av delegert myndighet og la til grunn at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen og senere plager. Det viste til manglende brosymptomer og til at skaden ikke var forenlig med et traumatologisk plausibelt forløp. Nemnda var enstemmig enig i sekretariatets avgjørelse, og selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (tidligere elev, f. 1998) var omfattet av skolens ulykkesforsikring, da hun var på skoletur 30.5.13 med buss og fikk smerter i halebenet.

I journalnotat 31.5.13 fremgår:

Pas. satt på buss til skolen i går, bussen kjørte over en hump og pas. "hoppa" opp i taket og landa ned igjen på armlenet. Fikk smerter i halebein etter dette. Mor ringer for å få råd. Prøver med ibux og paracet i første omgang samt å sitte på ring. Ser det an. Pas. skal konfirmeres på søndag.

I journalnotat av 21.3.16 fremgår:

(...) Pas fikk smerter for 3 år siden i halebenet, da hun i en humpete buss, falt ned på armlenet. Smeren satt i lene, nå kom tilbake siste ukene. Intet traume. Vondt etter å ha sittet, og når hun reiser seg opp. Ømt ved palpasjon over nedre del halebenet. Unngå hardt underlag- pas gir tilbakemelding - evt rtg på L.

I henvisningsnotat av 12.5.16, er det i tillegg opplyst at smertene *"var fraværende i ca 2 år, og kom tilbake for vel to mndr siden uten nytt traume"*.

Røntgen av sacrum 30.5.16 viste *"Normale forhold"*.

I journalnotat 13.6.16 fremgår:

Konsultasjon øyeblikkelig hjelp
Før 3år sedan åkte buss körde över en förhöjning i vägen och pt hoppade upp och landade på hale ben. Initial smerta men ble bättre och nu elter 1år ökade smerta vid hale benet. Undersøkes med trosorna på, veldig smertfullt lengst dislta vid hale benet. Jag besteller MRT för att se o det finns nån reaktion i halenenet som pseudoatros eller inkpaslad blödning. Bör undersökas av fastlege för att utesluta perianal abscess eller hemoroider.

Tilsvarende fremgår av henvisningen til radiologisk undersøkelse samme dag.

MR av bekken 9.9.16 viste *"intet patologisk påvist"*.

I journalnotat 2.10.19 fremgår:

Anamnese

(...)

3. Halebenssmerter fra 2013 - vondt å sitte på hardt underlag. Forklarer behandling med evt lokalbedøvelse, noe hun vil tenke på, men ikke ønsker per dags dato.

I journalnotat 4.11.19 er det blant annet notert:

Anamnese

1. Siste 5-6 år hatt smerter i haleben, skjedde under en busstur der bussen kjørte over en hump i veien og hun hadde ikke fått på bilbeltet, ble kastet opp i taket av bussen og landet på armlenet med halebenet. Siden hatt smerter i området, spesielt ved sitting, noe forverring siste året.

(...)

Tiltak

Ønskelig med vurdering av lokalanestesi i området pga langvarige halebenssmerter. Mye smerter rundt haleben og hudområdet rundt - trenger trolig emiakrem eller liknende for evt stikk. Oppfølgingstime neste mnd.

Tilsvarende fremgår av henvisning til ortopedisk kirurgi ved V. sjukehus samme dag.

Skaden ble meldt til selskapet i skademelding fra skolen 28.11.19. Skademeldingsskjemaet ble undertegnet av forsikredes foresatte 27.11.19. I skademeldingen ble det opplyst:

Passasjer på skulebuss til skulen. Bussen kjører over ein "hump" i vegen, passasjer spretter opp mot taket og faller end att på armlenet i bussen. Fekk smerter i halebeinet etter dette. Til lege neste dag.

I legeerklæring av 5.12.19 fra dr. W. ved Ø. S. Legekontor fremgår: *"Ovenfornevnte var utsatt for en skade på halebeinet 300513 (dokumentert i journal 310513). Hun hadde ikke hatt noen skade på strukturer i bekkenregionen tidligere"*.

Nav godkjente skaden *"Smerte haleben"* som yrkesskade i vedtak av 19.12.19.

Selskapet avsto krav om erstatning med henvisning til at det ikke forelå årsakssammenheng mellom hendelsen og forsikredes plager, jf. brev av 17.2.20.

Forsikrede påklaget avslaget i brev av 30.4.20. Selskapets kundeombud fastholdt avslaget i brev av 15.5.20.

I brev fra dr. W. ved Ø. S. Legekontor 15.6.20 fremgår:

Ifølge våre journalopplysninger 31.05.13 var pasienten med bussen til skolen da den kjørte på en vei som angivelig var svært preget av telehiv og av dårlig standard. Dette medførte at hun hoppet opp i taket og landet med baken på armlenet på setet. Dette medførte store smerter i halebenet som hun har vært plaget av siden. Undertegnede kjenner ikke til at (...) har vært utsatt for noe annet traume som kan forklare disse plagene.

I brev fra V. sjukehus 17.8.20 fremgår:

(...) Pasienten er ikke blitt primærbehandlet for tidligere skader hos oss, og derfor foreligger ingen dokumentasjon av dette. I brev datert 25. juni 2020 refereres til to skade hendelser i henholdsvis 2013 og 2016 uten å gå nærmere inn på detaljer rundt disse.

Det er imidlertid riktig at pasienten har vært til vurdering ved ortopedisk poliklinikk V. sjukehus i 2020 henholdsvis hos undertegnede og dr. H. Ved konsultasjonen 26. mai hos undertegnede vurderte man halebeinsmerter som hun fikk etter et traume mot halebeinet på en busstur for noen år siden. Om dette innbefatter en av de to skadene i 2013 eller 2016 vites ikke. Ved den aktuelle vurderingen ble ikke funnet tegn til gjennomgått skjelettskade på røntgen. Imidlertid hadde hun smerter ved provokasjon av halebeinet, og det ble planlagt diagnostisk/terapeutisk kortison injeksjon som ikke ennå er gjennomført. Generelt kan man si at smerter fra halebeinet ofte kan relateres til et traume, men jeg kan ikke med sikkerhet si at dette stammer fra en bestemt hendelse tilbake i tid. Studier har vist at kortison injeksjon med halebein smerter kan gi symptomlindring over tid, men at langtidsresultatet er usikkert.

Vedrørende den polikliniske vurderingen pasienten hadde 3. juni 2020 ved ortopedisk poliklinikk V. sjukehus. Denne konsultasjonen var hos dr. H. som vurderte sekvele etter brudd i begge stortær som hadde oppstått ved forskjellige tidspunkt under fotballspilling. Det refereres ikke til noen bestemt skadedato. Klinisk sannsynligvis begynnende posttraumatisk artrose i IP-ledd på begge sider selv om dette ikke var synlig på røntgen. Anbefalt konservativ tilnærming, og ikke planlagt ytterligere kontroller eller vurderinger hos oss.

Forsikrede har fremlagt kopi av en rekke timeinnkallinger/endringer av time fra V. sjukehus, senest innkalling til time 28.9.20 ved *"skifrestove poliklinikk"*, jf. brev fra V. sykehus 4.9.20. Forsikrede har i tillegg fremlagt kopi av en e-post fra Statens vegvesen 9.9.20, hvor det er opplyst om en anleggsperiode på den aktuelle fylkesveien fra 1.6.16 – 24.10.16, samt kopi av brev til et annet forsikringsselskap 7.1.20, med begrunnelse for meldetidspunktet i den aktuelle saken, og kopi av brev fra et tredje forsikringsselskap om utbetaling av menerstatning (9 % vmi) for hendelsen 30.5.13.

Klagen ble registrert hos Finansklagenemnda 19.10.20.

Forsikrede har i det vesentlige anført at det er årsakssammenheng mellom ulykken 30.5.13 og hennes nåværende plager. Kortisoninjeksjonen som ble gjennomført 30.9.20, kan være en kortvarig smertelindring, og i så fall vil plagene kunne forventes å forbli kronisk tilstede og kan i visse situasjoner gi store plager. All dokumentasjon i saken viser at det ikke eksisterer konkurrerende årsaker til plagene. Det er en plausibel skademekanisme, der plager fra halebeinet nesten uten unntak skyldes traumer. Både skademekanismen og traumets skadevoldende evne er troverdig; et støt eller fall rett på halebeinet. Et slikt støt eller fall er nok til at en både kan få en brist i deler av halebeinet og muligens en form for akutt dislokasjon i ledd som ikke vil kunne finnes på MR eller røntgen tre år eller mer senere. Selskapet har lagt til grunn at *"Bussen hadde kjørt over en stein i veien"*. Dette er ny informasjon for forsikrede, da det overhodet ikke var en stein. Både forsikrede og lege har ved flere tilfeller presisert at det var en telehiv. I følge Språkrådet er *"Telehiv: forskyving, ujevnhet, hump i veien som følge av tele i underlaget og teleløsning."* De medisinske opplysningene og den endelige vurderingen fra ortopedene ved V. sjukehus gir grunnlag for vedtak basert på kroniske smerter og nedsatt funksjon. Helse- og sosialdepartementets invaliditetstabell angir i kapittelet *"Korsryggen"*, pkt. 2.3.1, at *"lett nedsatt funksjon og lette smerter"* i korsryggen gir en varig medisinsk invaliditet på 0-9 %, og i pkt. 2.3.2 at *"moderat nedsatt funksjon i korsryggen med middels sterke smerter og nedsatt bevegelighet"* gir varig medisinsk invaliditet 10-19 %. Forsikrede stiller seg videre uforstående til at selskapet valgte å konkludere da det gjorde, da forsikrede flere ganger informerte om en kommende konsultasjon hos ortoped ved V. sjukehus. Ortopeden ville meddele uttalelse og konklusjon etter konsultasjonen, men selskapet avsto før konsultasjonen fant sted til tross for at det hadde mottatt kopi av innkallingsbrevet.

Selskapet har i det vesentlige anført at det ikke er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen og forsikredes nåværende plager. For å konstatere årsakssammenheng mellom ulykken og forsikredes plager i dag, må alle fire vilkår som er nedfelt i norsk rettspraksis i forbindelse med personskader være oppfylt, jf. Rt-1998-1565 (Nakkesleng I). Vilkårene *"forsikringsmedisin og spesialistdokumentasjon"*. I dette tilfellet er det vanskelig å anslå noe eksakt om kreftene, men ut ifra beskrivelsen av skadehendelse, så tyder det på en relativt beskjeden skadeevne. Røntgen både i mai og september 2016, viste ingen skade, men normale forhold. Det tilsier også at det kanskje ikke har vært tilstrekkelige krefter i hendelsen. At det var telehiv som forårsaket hendelsen vil ikke ha noen innvirkning på selskapets vurdering av skadeevnen. I journalnotat av 31.5.13, dagen etter hendelsen, er hendelsen beskrevet og det fremgår at forsikrede hadde smerter i halebeinet. Etter dette, foreligger det ingen journalnotater før konsultasjon 21.3.16. Ut ifra den dokumentasjonen som foreligger i saken, mangler det dokumenterte brosymptomer i en periode på nesten 3 år, og

selskapet kan derfor ikke se at kravet til brosymptomer er oppfylt, jf. nemndas avgjørelser 2019-522 og 2020-200. Selskapet viser også til at det er de tidsnære nedtegnelser som skal tillegges størst bevismessig vekt, jf. Rt. 1998 s. 1565. Symptomene har heller ikke fulgt forventet utvikling etter tradisjonell traumelære med gradvis bedring over tid, hvor symptomene vil normaliseres eller gå inn i en mer kronisk fase. I denne saken er det dokumentert forverring av plagene våren 2016 – ca. tre år etter skadehendelsen, jf. henvisning til røntgen 12.5.16 hvor det fremgår at plagene hadde vært fraværende i ca. 2 år, og kom tilbake uten nytt traume. Det er heller ikke dokumentert noen behandling eller behov for behandling før i 2019/2020. Det at det ikke er dokumentert noen andre årsaker til forsikredes plager, er ikke tilstrekkelig til å konstatere at det foreligger årsakssammenheng. Det er heller ikke noe vilkår om at selskapet må påvise en annen årsak, jf. Rt. 2010 s. 1547 (nakkesleng II). Selskapet kan ikke se at uttalelsen fra ortoped i brev av 17.8.20 underbygger forsikredes anførsel om årsakssammenheng.

Sekretariatets avgjørelse:

Sekretariatet avgjorde saken 9.3.21 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i saksbehandlingsreglene. Forsikrede fikk ikke medhold i klagen.

Sekretariatet la til grunn at det ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng, da det ikke var dokumentert brosymptomer, jf. nemndas avgjørelser 2020-549, 2020-244, 2020-200, 2020-178, 2019-600, 2019-194, 2018-160 og 2017-263, og skaden ikke var forenlig med et traumatologisk plausibelt forløp, jf. 2021-63, 2021-62, 2020-200, 2020-178, 2019-703 og 2019-464.

Forsikrede fremmet krav om nemndsbehandling, jf. brev av 28.3.21. Det ble ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse, men forsikrede anførte i tillegg at smertene konsekvent har vært til stede fra skadetidspunktet i 2013, men i varierende grad fordi forsikrede selv har gjort tilpasninger og tiltak nettopp for å unngå smerte. Årsaken til at det ikke er hyppigere journalføringer fra 2013-2016 er at forsikrede fikk tydelig beskjed fra legekantoret om at det ikke var noen måte å behandle skaden på, annet enn smertestillende og avlastning, og at smertene trolig ville avta med tiden.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Nemnda er enstemmig enig i sekretariatets avgjørelse.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Tonje Giertsen (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).